

1. Referentie

Referentie	Beyers, W. (2004). Emotioneel loskomen van de ouders tijdens de adolescentie . In L. Goossens, D. Hutsebaut, & K. Verschueren (Reds.), <i>Ontwikkeling en levensloop</i> . Liber amicorum Alfons Marcoen (pp. 171-190). Leuven: Universitaire Pers.
Taal	Nederlands
ISBN – ISSN	/
Publicatievorm	Hoofdstuk in reader

2. Abstract

De adolescentie (12-22 jaar) is een bijzonder dynamische periode die een overgang vormt tussen kindertijd en volwassenheid (Marcoen, 2003). Van een grotendeels afhankelijk kind ontwikkelt de adolescent zich naar een relatief onafhankelijke volwassene. De voordien nog sterk hiërarchische relatie tussen ouders en hun kinderen verandert tijdens de adolescentie in een meer gelijkwaardige en evenwichtige relatie (Youniss & Smollar, 1985). Naast ouders worden vrienden en leeftijdgenoten alsmaar belangrijker in het sociale en emotionele leven van de adolescent. De adolescent gaat ook meer en meer verantwoordelijkheid opnemen en ook zelf problemen oplossen. De adolescent vertoont ook meer eigen initiatief, maakt zelf keuzes en neemt zelf beslissingen. Kortom, de adolescent ontwikkelt autonomie.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Gezin
Trefwoord(en)	Gezinsfunctioneren

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Wim Beyers, Universiteit gent Vakgroep Ontwikkeling- persoonlijkheids en sociale psychologie 09/264 64 20

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	De eerste vraag betreft het gemiddelde ontwikkelingstraject van emotioneel loskomen, met ook aandacht voor mogelijke geslachtsverschillen en tijdsverschillen hierin. De tweede vraag gaat over de samenhang tussen de ontwikkeling van separatie en de psychosociale aanpassing van adolescenten. Ten slotte gaan ze dieper in op het bestaan van verschillende ontwikkelingstrajecten inzake separatie en de implicatie daarvan, zowel voor de aanpassing van jongeren als voor de methodologie van het ontwikkelingspsychologisch onderzoek.
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	Cross-sectioneel Vlaams onderzoek dat gebruik maakt van schriftelijke vragenlijsten
Onderzochte groep	5000 Vlaamse jongeren tussen 12 en 19 jaar oud
Bereik	Vlaanderen

7. Resultaten

Ontwikkelingstraject emotioneel loskomen	Gemiddeld genomen zien ze een sterke toename van emotionele separatie tussen 12 en 15 jaar, de puberteitsjaren, en een soort stabilisatie van het loskomen daarna. Hieruit kan worden besloten dat vanaf 16 à 17 jaar het emotioneel loskomen van de ouders misschien is voltooid. Na 17 jaar zien we immers een afname in emotionele separatie. Dit kan wijzen op een nieuwe emotionele toenadering tot de ouders vanaf die leeftijd. Tot slot blijft de vraag of dit proces van emotioneel loskomen steeds vroeger begint, zeker in onze westerse maatschappij. In dit onderzoek is daar geen evidentie voor te vinden.
Samenhang emotioneel loskomen met psychosociale aanpassing	De verbanden tussen de ontwikkeling van separatie en de psychosociale ontwikkeling en aanpassing van jongeren zijn bijzonder schaars. Samenhang tussen separatie en aanpassing tijdens de adolescentie zijn beperkt tot samenhangen binnen één tijdsmoment of tot samenhangen tussen de mate van separatie op 13 jaar en de aanpassing op latere leeftijd. Veranderingen in emotioneel loskomen hangen op geen enkele manier samen met algemene niveaus of niveaus in aanpassing tussen 13 en 17 jaar. Deze bevindingen uit longitudinaal onderzoek brengen toch een belangrijke nuance aan bij cross-sectionele studies over separatie en aanpassing, waaruit misschien al te snel werd geconcludeerd dat emotioneel loskomen van de ouders een maladaptief ontwikkelingsproces is.
Heterogeniteit	Er werd gevonden dat jongeren die snel en vroeg loskomen van hun ouders op 13 jaar gemiddeld genomen meer stress of depressieve gevoelens ervaren (+35%) dan jongeren met een geleidelijk en normaal proces van loskomen. Alle jongeren met een problematisch hoog niveau van depressieve gevoelens vielen ook in deze groep met een vroege ontwikkeling van separatie. Verder blijkt ook dat enkele bij jongeren met een vroege of snelle ontwikkeling van separatie, dit emotioneel loskomen samenhangt met toegenomen depressieve gevoelens. Bij jongeren met een meer geleidelijke ontwikkeling van loskomen waren ook wel kleine verschillen in depressieve gevoelens, maar die verschillen hebben niets te maken met dit loskomen.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/